

[Sogaard.]

tion på grundlag af en vurdering af den almindelige situation. Det er da også i bemærkningerne til forslaget og den højtærede forsvarsministers fremsættelse, man skal finde elementerne til denne styrkes indhold. Den samlede skandinaviske styrke er tænkt opstillet med i alt ca. 4.000 mand, hvoraf det danske bidrag skulle blive 950 mand. Heri er indbefattet en infanteribataljon, et signalkompagni, et sanitetskompagni, en militærpolitiafdeling samt personel til stabstjeneste m. v. Personellet er tænkt tilvejebragt på frivillig basis og vil for hovedpartens vedkommende komme til at bestå af hjemsendt mandskab, som efter en særlig uddannelse skal stå til rådighed for en nærmere fastsat periode. Der vil altså for denne blive rådighedspligt, og der vil her blive ydet et særligt vederlag. Det er umiddelbart klart, at dersom en sådan national styrke skal kunne operere både selvstændigt og på regionalbasis, ja, da vil der være adskillige problemer at løse. Vi har jo allerede nogle erfaringer fra vore styrker i Gaza og i Congo samt fra den observationstjeneste, vi udfører under De Forenede Nationer. Vi har på dette område nogle muligheder at bygge på.

Alligevel vil der ud over spørgsmålene om organisation, om det kommandomæssige, om våben- og ammunitionsforsyninger o. s. v. være nogle enkelte mere principielle ting, som skal løses. En enkelt af disse ting, som jeg synes det vil være rimeligt at skabe klarhed over, er, hvordan styrken kommer til at fungere under De Forenede Nationer.

Der findes, så vidt jeg ved, i hvert fald ikke i øjeblikket nogen militær rådgivningsstab som sådan ved De Forenede Nationer, som kan være den politiske ledelse behjælpelig ved indsættelsen af militære styrker. Og jeg vil da gerne spørge den højtærede forsvarsminister, om der med FN's ledelse har været drøftet eller påtænkes drøftet en sådan form for rådgivning ved fremtidige militære aktioner. Det er jo ikke alle FN-aktioner, som er forløbet uden gnidninger, og de kunne måske være undgået ved tilstrækkelig sagkyndig ledelse. Jeg tænker her på Congoaktionen, som vel ikke ligefrem var præget af en sagkyndig indsats på alle områder, og hvor man egentlig fik indtrykket af, at der manglede en vis militær

sagkyndig bistand i toppen. Det må jo dog være i alles interesse, både hvad angår De Forenede Nationer samt de lande, der sender styrker, og de områder, hvor styrkerne skal indsættes, at tingene kommer til at foregå på den mest fornuftige måde. Det må derfor være af almen interesse, at vi får skabt klarhed over dette problem.

Ved samme lejlighed rejste jeg også spørgsmålet om, hvem der skal varetage styrkens interesser ved De Forenede Nationer, om der bliver behov for en forbindelsesofficer ved vor repræsentation derovre, eller om disse opgaver skal varetages på anden måde.

Opstillingen af en permanent dansk FN-beredskabsstyrke vil naturligt tage nogen tid. Der vil være adskillige problemer at klare også for de frivillige, som i forbindelse med både at klare arbejdsplads og samtidig være i beredskab for FN naturligvis vil have nogle ting at skulle have afviklet. Alligevel er jeg sikker på, at den opgave kan klares. Jeg tænker her på den hurtighed, hvormed man i staben hos de enkelte militære chefer fik klaret opstillingen af den styrke, der var tænkt afsendt til Cypern. Det var ganske vist under andre former, men alligevel viste der sig en hurtighed og en villighed til en sådan styrke, som ganske afgjort lover godt for den kommende beredskabsstyrke, og jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne tilsige den højtærede minister et velvilligt medarbejderskab til gennemførelse af det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Østergaard: Jeg kan sige, at venstre også kan medvirke til den foreslåede oprettelse af en permanent FN-beredskabsstyrke. Venstre kan også give tilslutning til det princip, at FN udstyres med de fornødne militære magtmidler, der i påkommende tilfælde kan sættes ind til beroligelse af urolige og stridende gemytter, hvor de så end måtte forekomme. Det er rigtigt, at den internationale retsorden kræver, at lokale stridigheder ikke får lov til at udvikle sig sådan, at de bliver en fare for verdensfreden. Og når det er erkendt, så må det også siges, at FN ikke alene skal overvåge og administrere fredsbestræbelserne, men at organisationen også skal sættes i stand til at kunne håndhæve den internationale retsorden. Og til dette